

INSTRUMENTOS MUSICAIS

Dentro do cárcere hai instrumentos que son máis docidos e outros menos. Nos talleres procurouse dispor en distintos instrumentos musicais, partindo das inquietanzas do grupo. Boa parte deles escolléronse tendo en conta a facilidade para tocalos dentro do cárcere, os outros por inquietanzas ou emocións persoais.

"Para min o órgano é fundamental porque é o único instrumento co que podas facer polifonía" (Silvio Ágüila)

"Telexin o kiatu por poñer algo da miña terra" (Rubén)

"Para min a voz é fundamental, é o instrumento natural do home" (ARR)

"A zambóna téñeme recordos da miña terra e dunha etíopa determinod" (Luis Antónicomi)

"O bandoneón recórdame a música que escoibido o meu avó" (Luis Antónicomi)

MÚSICA E EMOCIÓN

A pesar dos combos que conteno para unha persoa o estorbo no cárcere, os gustos musicais permanecen e, ás veces, incluso se amplían ao ter que compartir espazos e tempo con novos persoas que escoltan, practican e gestion de diferentes músicas.

A exposición recolle unha escolma da música máis representativa para cada un/unha das persoas que configuran o grupo de traballo nos departamentos do programa.

"A música en prisión ten sido o meu refuxio o miña terapia" (Silvio Ágüila)

"A música hai que compartila. A música axudame a estar libre dentro do cárcere" (Joaquín Badillo)

"Sempre me chocou en prisión o gusto polo flamenco. Os gustos por diferentes estilos varián segundo a persoa, a súa idade e o seu círculo persoal de amizades" (Rubén Campos)

"Cando fícho que preparen un codice para relis escoibido 'dance', 'servime de inspiración' (Juan José Bertho Ferreiro)

"Sen música non se pode vivir" (ARR)

A MULLER E A MÚSICA

A pesar das 5000 mulleres compositoras catalogadas desde o século XVIII até os nosos días, a visibilidade feminina no mundo da música disto moito de ocorrer as cotas que merece.

Na exposición recóllense os nomes máis destacados das mulleres que –moitas veces a pesar das prohibicións expresamente desenvolvemento unha actividade musical da que temos constancia desde o s. XVI até os nosos días: HILDEGARDA DE BINGEN, FRANCISCA CACCI, NANNET, MARIA TERESA VON PARADIS, CLARA WIECK, ALMA MAHLER, FANNI MENDELSON, JEANINE BAGANIER, BLANCA SEVA, SOFÍA GUBAIDULINA...

MÚSICA E REINVIDICACIÓN

A música forma parte das nosas vidas desde que nacemos e tien un evidente poder rehabilitador en todos os ámbitos da saúde. Moitos programas empregan a música como integración e como terapia para desenvolver os distintos capacidades do ser humano. O grupo de traballo quere reivindicar a través desta exposición unha maior vinculación entre as escolas de música da cidade e o Centro Penitenciario, de xeito que a música se poida converter nunha ferramenta máis dentro do propio centro.

MUSEO ETNOLÓXICO RIBADAVIA

MUSEO ABERTO

«Os sons da liberdade»

• O MUSEO NO CÁRCERE

PRESENTACIÓN

IMAXE DA EXPOSICIÓN: PAISAXES SONORAS

Coa presente edición de Museo no Cárcere preténdese unha aproximación á realidade sonora como fenómeno cultural no cárcere de Pereiro de Aguiar. Póñese de manifesto a importancia da música como expresión necesaria no contexto carcerario, onde os sons que se escoltan a colle acompañan o día a día da reclusión axudando a súa escolta a saír dos límites da prisión.

A exposición artísticase en catro bloques temáticos que nos permiten percorrer distintas realidades sonoras.

PAISAXES SONORAS

A diferenza entre son e ruído é máis ben cultural e incluso individual, de feito o volume sonoro que ocupamos non é igual para todos/as. O cárcere ten son propio. Hai sons que fin só se escoltan aquí identificando simbolicamente o espazo pechado do cárcere. É por isto que o grupo de traballo conformado para os obradoiros desta edición levou a cabo unha recollida de sons que identifican os distintos espazos do Centro Penitenciario ourensano desde xeito un "patrimonio indeseado", xa que estes sons forman parte da identidade do recluso, polo que os máis deles non lles gustan escoltos.

«Hai sons que te fan sentir que estás preso. Hai momentos en que o lecho mellor que o outro, o enredo, o vinco das funcioas»

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE CULTURA
E TURISMO

Dirección Xeral do Patrimonio Cultural

Museo
Etnolóxico
Ribadavia

MUSEO ETNOLÓXICO
RIBADAVIA

Associação de Amigos
do Museo Etnolóxico e do
Centro Histórico de Ribadavia

Ficha técnica:

Obradoiro: Fátima Bracho, Pilar Iglesias, Rosa Lamas (Museo Etnolóxico, Ribadavia-Ourense e Universidade de Vigo)

Coordinación: Fátima Bracho, Pilar Iglesias (Museo Etnolóxico, Ribadavia-Ourense e Universidade de Vigo)

Documentación, deseño e montaxe: Silvio Ágüila, Jose Luis Antónicomi, Rafael Arizosa, Joaquín Badillo, María Caceres, Rubén Campos, Silvio Cid, Gonzalo Contreras, Julio Lasso, Marcos Rei, ARR, O. Rubén Sierra, Nerea Torres, Centro Penitenciario de Pereiro de Aguiar

Fotografía e vídeo: VisiónQ.

Entidades colaboradoras

Este programa do Museo Etnolóxico Ribadavia-Ourense non sería viable sen a colaboración activa das Institucións e entidades seguintes: O Centro Penitenciario de Pereiro de Aguiar (Ourense)
Agradecimentos: Antón Castro, Cuarteto Quiroga, Tom Risco e Francisco Risco e a colaboración de Vitorino Novoa Sotelo e Sira Feijóo Santos